

Átadták a Juhász Gyula-díjakat

Szolidaritás a Postás-pályán

Munkatársunktól

A megyei szakszervezeti tömörülések – a Munkástanács kivételével – csakúgy mint tavaly, most is a szegedi Postás-sporttelepen tartották hagyományos majálisukat, egy nappal május 1. előtt. A hivatalos programban Botka László, az MSZP megyei elnöke mondott ünnepi köszöntőt, majd Kiss Ernő, a Közgyűjtőmenyi és Közművelődési Dolgozók Szakszervezetének megyei ügyvivője felolvasta azt az országos kiáltványt, melyet a hat szakszervezeti konföderáció közösen adott ki a munka ünnepe alkalmából. Ebben többek között kifejtik: „A mai napon, 2001. május 1-jén azt látjuk, hogy számottevően nem javult a munkavállalók helyzete, a gazdaság lehetőségeihez képest nem növekedtek a bérek, a gazdasági fejlődés eredményeit ki-sajátítja a kormány és az egyre gátálatalanabb nemzetközi és hazai nagytőke.” A szakszervezetek tiltakoznak a Munka törvénykönyve legutóbbi módosítására ellen is, mely a dokumentum szerint tovább fokozta a munkavállalók kiszolgáltatottságát munkaadóikkal szemben. (Szokatlan módon, a Fidesz fizetett újsághirdetéseket magyarázta el, hogy az új törvény éppenhogy védi a munkájukból tisztességgel élő polgárokat.)

A kiáltvány végül azt is üzeni: „Magyarország munkavállalói nem játékszerei egyetlen hatalomnak és egyetlen kormánynak sem! Meg kell teremteni a társadalmi szolidaritást!”

A hagyományoknak megfelelően, május elseje alkalmából idén is átadták a Magyar Szakszervezetek Országos Szövetségének megyei képvisellete által alapított Juhász Gyula-díjakat: Báló Zsuzsának, a Szegedi Paprika szakszervezeti bizottsága elnökének, az Élelmiszeripari Dolgozók Országos Szövetsége megyei titkárnak kimagasló érdekvédelmi munkájáért, valamint Vécsey Ágnes újságírónak, a Magyar Rádió Szegedi Körzeti Stúdiója szerkesztőjének, aki műsorában kiemelt figyelmet szentel az értelmiségi munkavállalók élet- és munkakörülményeire, különös tekintettel a pedagógusok helyzetére. A díjakat Tóth József, az MSZOSZ megyei vezetője adta át a kitüntetetteknek.

Természetesen az idei szakszervezeti majális is a laza, oldott programok jellemezték: volt kispályás labdarúgó-bajnokság, tekeverseny, citerazenekar, mazsorett, bábszínház, nosztalgiaconcert, Koós János, no meg per sze sör, virsli, kürtös kalács, marhapörkölt minden mennyiségben.

Mosoly és könnyek

– Én is kérek, olyat, olyan nagy lufit – rángatta édesanyja karját egy négy-öt év körüli kislány az újszegedi majálisán. Az asszony zavartan körbenézett, ki látja, hallja a történetek. Csendben mondott valamit a gyerekeknek, vélhetően azt: túl drága az nekünk, a kicsi pedig könnyezve engedte, hogy anyja enyhén erőszakkal elhúzza a valóban látványos léggömbök közeléből. Szerencsés volt a háromszögletes Szalma Bécska, akit nagyszülei, Kardos Sándor és felesége hozott el majálisozni. Látod, még vattacukrot is kaptam, mutatta a kezében majszolódó édességet. A nagypapa hozzátette: csak a nagyszülőknek „engedélyezett” az ilyen kényeztetés. Egyébként kevés édességet kap. – Van lufim is – folytatta a talpraesett kislány – de az egyik Jánoskát, a testvéremé. A nagyobbik unokánk elutazott a szülőkkel Romániába, vette át a szót az igazán fiatalos külsejű nagymama, majd hozzátette: a jó idő és a látványosság reménye csalt ki bennünket a ligetbe. Meglepően szép tiszta a park, jó látni, hogy a fűre is leülhetnek az emberek.

És valóban. A tisztáson, napfürdőzés közben sokan pihentek. Az előrelátóak táskájából pedig előkerült az ott-honról hozott elemózsia is. A 72 éves Túrinné Rózsika néni mindenekelőtt a fiatalokat sajnálta, akiknek nincs pénzük arra, hogy legalább egy darab kolbászt vagy egy pohár üdítőt, esetleg sört fogyasszanak. Sétálnak itt sokan, mondta, de kevés az árus, és még ott sem állnak hosszú sorok, mint egykor. Milyen majális az ilyen?

Szegeden több helyszínen is zajlottak a május elsejei események. Hattyanos például létrán ülő verseny rendeztek – a győztesnek 40 korsó sör „űtötte a markát”. (Fotó: Gyenes Kálmán)

Faludy-díj

Munkatársunktól

A Szegedi Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karának doktorandusz hallgatója, Lövétei László vehette át Visy Csaba rektorhelyettesétől a Faludy-díjat. Az elismerést Faludy György alapította annak emlékére, hogy az egyetem rektora 1988-ban megnyitotta előtte az auditorium maximum ajtóját, mikor az akkori szegedi polgármester megtiltotta az emigrációból éppen

hazatért költőnek, hogy felolvasást tartson a városban. Az idei díjazott első kötete, melyet a tavalyi kitüntetett, Orbán János Dénes szerkesztett, kiérdemelte a Román Írószövetség elismerését is. Fried István egyetemi tanár méltatásában kiemelte, hogy az Erdélyből származó fiatal költői versei szükséztelenség, tárgyilagosság. A hétköznap-élet jelentéktelen mozzanataiból teljes világkép bontakozik ki.

Eötvös-napok

Munkatársunktól

Az oktatásügy irányváltásai címmel rendez előadást május 2-án, szerdán Szegeden, a Földváry utca 3. szám alatt az Eötvös József Szabadalvú Társaság. A fórum vendége Bátorhy Zoltán volt oktatási államtitkár és Horn Gábor országgyűlési képviselő. Az Eötvös Liberális Napok keretében május 7-én a bankszakmáról, 10-én Milosevic bukásáról, 14-én pedig Szeged tervezett autópályájáról tudhatnak meg többet az érdeklődők.

Ugrálóknak vár, éheseknek kolbász...

Majális, piaci árakon

Május elseje az újszegedi Ligetben még mindig „telt házzal” megy. (Fotó: Gyenes Kálmán)

Szeged több városrészében is rendeztek tegnap májusi köszöntő vigadalmat, ám a majálisok többsége idén is az újszegedi Ligetbe látogatott ki. A „tömegelés” ugyan alig emlékeztetett az egykori május elsejére, azért most is jutott mindenkinek kolbász is, léggömb is, pártásator is. Csak azokat a gyerekeket lehetett nagyon nehezen megvigasztalni, akik a Vidámparkot keresték.

A kolbászok sülték, az ünneplők meg szembesültek. Ugye, azt mondanom sem kell, hogy bélebe gyömszólt finomságok az előbb említett sülésen forró zsírban estek át. Ami pedig a vidám majálisozókat illeti – nekik azzal a nem mellékes ténnyel kellett megbárgatkozni, hogy Újszegedi Ligetben, 2001. május elsején a 300 forintért mértek egy pár virslit, 200 forint volt tíz dekagramm hurka, míg hasonlóan egy tized kilónyi sültkolbászt már 290 forintot

kértek el. Ám a legtorkosabb gyerek sem tudott a 200 forint per csöves kukoricából kettőnél többet letuszkolni a torkán, mielőtt felkönyörögte magát egy körre (300 forint itt, 400 ott...) valamelyik gyomorforgató szerkentyűre a belvárosi híd lábához telepített ideiglenes vidámparkban. S ha a kedves papának is maximum két korsóval engedélyezett az 500-ért mért sörből a sápiítózó anyuka, azt is mondhatnám: a tegnapi május elsejét egy bérből és fizetésből ünneplő akkor is átvészelte, ha nem bocsátotta áruba a panellakását.

Dehogy untatnám én a kedves Olvasót ily’ anyagi-sikeredett majáliskrónikával, ha május első napján nem láttam volna annyi mosolytalan arcot Újszegeden. Néhány vidám cimboráék úgy összelelkezett – köszönött érte szesznek és mármornak – a platánok alatt, a „Nézzünk ki a ligetbe!” programterv alapján majálisosok nagy többsége – úgy tűnt számomra – csak átsétált a parkon. És közben

nosztalgizott. Az ötvenes éveik felé közeledők megálltak a Vigadó előtt, azt firtatták, vajon kinek a bűne, hogy ez a szórakozóhely ki-múlt. Az ifjabb házások, akik kicsinyke gyermekek kezét markolászták a tömegben, pedig lelkesen loholtak ahhoz a kapuhoz, amelyen egykor a Vidámparkba léphettek be.

Kapu maradt ugyan 2001-re is, csak éppen vastag lánc díszelgett rajta, a Vidámparknak viszont mindössze hült helyét találhatták a go-kartra, vagy óriáskerékre vágyók. Még szerencse, hogy a gyepen ugrálóvárbák fizethették be csemetkéket azok, akik az áráktól ájulva hamar belátták, ők ezen a majálison nem nagyon ugrálhatnak. Tehát nem volt örömtelen az újszegedi majális.

De ennél is nagyobb megnyugvára ad okot a tény: a hétköznapiak oly fenekedős politikai életünk képviselői tegnap legbarátosabb arcukat mutatták. Egy hangos szóváltás sem zavarta az ünnepet. Pedig hát a Munkáspárt és a MIÉP,

az MSZP és a Fidesz-MPP sátrai között annyi hely azért akadt volna, hogy kiássák a küzdő felek a lövészárkot. Ehelyett minden pártsegéd csendben osztogatta a maguk kis szórólappját, s mosolyogva köszöntötte meg, ha egy-egy érdeklődő szorított helyet a markában, a fagy mellett, néhány rövidebb kiáltvány-nak is.

Ha meg valaki úgy döntött, neki bizony még ennyi politika is túl sok, az ebédet meg majd kicsibálja inkább otthon a hűtőből, padra ültenet az unokát, és mesélni kezdett. Mint az a nagymama, aki az újszegedi szabadtéri bejáratától nem túl messze szélesre tárt kezekkel magyarázta egy csöppnyi lánynak: „Voltak ám itt akkora május elsejék is, hogy a tömeg fele be se fért a Ligetbe.” A szalaggal díszített copfos erre csak annyit mondott, nagycsoportos öntudattal, miközben vaníliafagyiból olvadt lével rajzolt foltot a blúzára: „El se hiszem”.

Hát igen, így vagyunk ezzel többben is...

Bátyi Zoltán

Homokhajítás és törpefoci

Kisteleki Afrika

Kisteleken a vásártér akkora port vert, mintha Afrikában lettünk volna. A majálisra hirdetett megyei amatőr autós ügyességi verseny zajlott itt. Ötvenöt csodálatosan fölkészített, alkalomhoz illőre festett autó „rúgta a port” a vásártéri megmérettetésen. A verseny favoritjának számított a balástyai Szemerédi László, de tegnap megelőzte őt a kisteleki Paragi Róbert.

metezése, a paprikaültetés, a kukoricavetés, vagyis a májusi munkák láncolata. Ötöt-möcsön is a szél miatt indult, majdhogynem „ki merre látott”. A spárgaföldbe igyekezve Móra Lászlóék Pusztaméreg, Fődi Zsolték Ruzsa, míg ifjabb Bata Ferencék a Petrőczy iskola felé indultak homokot hajtani. Sietségük oka, hogy „ne bújjon ki a földből a spárga, és ne liluljon be a feje” mert akkor az értékes növény elvészti tekintélyét, eladhatatlanná válik.

A ruzsai falunapon 74 bográcsban főtt a halétel,

főleg a falubeliek ízei szerint, de jöttek zánkányezsékik, pusztaméregiek, öttömésiek, szegediek is. A bordányi Lógósok csapatából Rabiné Szabó Ágnes főfőzőként állt helyt. Azt is kiderült, hogy minden induló nyertes lett, az asztalokon csak a tömördek mosatlan maradt.

A törpefocin a kispályás játékosok mellett a felnőttek is bemutathatták büntetőrugó képességüket, csaknem százan indultak a 11-es rúgó versenyen. Késő délután kezdetét vette a futballpályai mutatvány – dal, tánc, szín-

játék – a ruzsai focipályán, s tartott, ameddig a túzijáték után a bál tarthatott. A képviselők posztomusz díszpolgári díjat adományoztak Négyökrű Antalnak. (Mária leánya, Sándor Jánosné vette át.) Az ünnepség résztvevői félperces felállással tiszteltek az őszibarack-nemesítő, volt tézszelnök, faluépítő emlékének, Papp János polgármester mondott beszédet, majd Balogh László országgyűlési képviselő köszöntője hangzott el. Bemutatták a község történetét és népéletét összefoglaló tudományos munkát, a ruzsai monográfiát. Elismeréseket adtak át a ruzsai önkéntes tűzoltóknak, hiszen tavaly csaknem száz erdőtüzhöz kellett riasztani csapatukat. A ruzsai falunap vendége volt még többek között Gécz József országgyűlési képviselő, Valenta László, a Belügyminisztérium kabinetfőnöke, Örmény István, a belügyminiszter főtanácsadója.

Majores Tibor